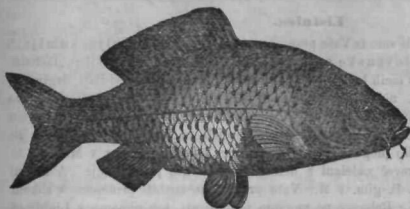

jim pametni lovci in poljedelci potrosijo kako perišče žita, da jim ta divjačina popolnem ne izmré.

Lovci jarebice streljajo zaradi posebno okusnega mesá; tudi lisice, mačke in kune jih mnogo podavijo, zato so te lepe kokoške pri nas že zeló redke. Škode ne delajo nobene, še celó koristne so, ker pobirajo škodljive žuželke in različno plevelno seme.

Karp.

Karp ali krap je najnavádnejša riba po naših sladkih vodáh. Hrbta je visocega in slókega (krivega), ter je z velikimi luskami odet. Od zgoraj je temnozelenkast, ob stranéh, po bokih in trebuhu rumenkast. Od gorenje

čeljusti mu visé štiri kratki brki. V čeljustih nima nobenih zób, a goltne kosti so s plóskimi in brazdovitimi zobmi nasajene, katerih pa tudi ni veliko.

Plavut ima vseh skupaj sedem, namreč: hrbtno, repno, predrepno, po dve trebušni in po dve prsni plavuti. Prsni plavuti mu stojite pred trebušnima, repna plavut je rašljasta (viličasta), a predrepna kratka. Zadej za glavo pod gibljivimi pokrovkami ima skрге, ki mu so za dihanje v vodi.

Karp živi v rekah in ribnjakih. V živež mu so črvi, mehke vodne zeli in blato. Večkrat se dobi po 60 do 100 centimetrov dolg in po 11 do 19 Kilogramov težak.

Karp je plemenita riba, ki ima malo koščic in dobro mesó.

Riba zlatíca (Goldfisch) je tuje karpovo pleme, ki se pri nas pogostoma drži zaradi lepote po vrtih, ribnjakih in steklenicah.

Po dr. A. Pokorny-ju.

Razne stvari.

Kratkočasnice.

* Nek zvit človek je bil k svojemu prijatelju na kosilo povabljen. Po kosilu prinesó še velik hleb sira na mizo ter ga postavijo pred gosta, da bi ga načél. „Kje ga naj načném?“ vpraša gost. — „Kjerkoli se vam poljubi,“ bil je odgovor — Gost pokliče hitro svojega slugo in mu reče: „Na, vzemi ta

sir in mi ga nesí domóv, da ga domá načném.“

* Bila sta brata dvojčiča, ki sta bila zeló podobna drug drugemu. Jeden teh bratov je umrl. Nek priprost človek, ko sreča družega, pri življenju ostalega brata, vpraša ga: „Si li umrl ti, ali tvoj brat?“

* Lakomnik, izgubivši veliko svôto denarjev, vzame v obupnosti vrv in

se obési. Njegov sluga to vidèč, naglo pristopi, prereže vrv ter tako svojega gospodarja smrti reši. Ko gre nekaj mesecev pozneje sluga iz službe od omenjenega gospodarja, utrga mu lakomnik nekoliko krajcarjev pri plačilu za prerezano vrv, rekoč: „Vrv, ki si jo prerezal, bila je še čisto nova, ti bi bil moral le vózel lepo razvezati.“

—kl—.

Nekaj za kratek čas.

Položi tri orehe ali pa krajcarje na mizo tako-le:

Kako spraviš zdaj družega iz sredine takó, da se ga niti dotaknil ne boš?

Odgovor. Prvega polóži za tretjega, potem drugi ni več srednji, ampak prvi, a prvi je tretji in tako se v sredi ležečega oreha (krajcarja) vendar nisi dotaknil.

Listnica.

Gosp. — r v G.: Izpehnili smo iz Vaše pesni beséde: „smehljá, pihljá, šumljá,“ ker so neslovenske, tudi neslovanske sploh, na novo skovane po nemških: „lächeln, fächeln, rieseln.“ Nekaj malega tacih beséd ima jezik res od starin, n. pr. „čehljati, drgljati“; a to niso izmanjšljive besede, nego le zdé se samó nekaterim, ki so izgubili slovansko uhó, in zató njim vrhu tega zvoné neizmerno poetično, če tudi so v resnici neizmerno sméšne! — Gosp. —kl— v A.: Vaše rokopise smo prejeli in skušali bodemo, da jih nekoliko porabimo; zdaj ni bilo mogoče. Daljšega Vašega rokopisa „Požar v Moskvi“ se nismo pregledali, ker smo preveč zadelani z delom in nam časa primanjkuje. A kar ni storjeno, ni še odloženo. — E. B. gim. v M.: Vašo pripovedko znabiti prinesemo v kakem poznejšem listu. — Št. K. v S.: Rebusov ne moremo priobčevati, ker nimamo v Ljubljani nobenega lesorézca, a take stvari pošiljati na Dunaj ali celó tjá kam na Nemško, bila bi pač predraga stvar za „Vrtec“, ki komaj životári. — Skakalnični verzi niso pravilni. — Da ste nam zdravi! — J. D. v T.: Bomo storili po Vašej želji! — J. Ž. v L.: Gledali bomo da se porabi. Zdravstvijte in pozdravite nam ondótno rodoljube! —

„Dragoljubci.“

Z „Dragoljubci“ smo se nekoliko zakasnili, zatorej bodi vsem ónim, ki so nam denar za prvi zvezek poslali, omenjeno, da se knjižica že pridno tiska in z mesecem majnikom jo razpošljemo vsem, ki so se nanjo naročili. — Pri tej priložnosti obnavljamo svojo prošnjo do vseh slovenskih rodoljubov, posebno pa do naše čast. duhovščine in ljudskih učiteljev, naj delajo na to, da se nam toliko potrebna knjižnica za mladino ustanóvi. Začetek imamo s prvo knjižico „Dragoljubcev“, a nadaljevali bomo stvar le tedaj, ako se prvega zvezka toliko razpečá, da se pokrijejo vsi naši troški. V izgubo delati ne moremo. — Prvi zvezek „Dragoljubcev“, obseza jódč knjubo pripovedi za našo malo mladino, stojé trdo vezan s poštnino vred samo 40 kr., kdor se namreč do 1. majnika zanj oglási; pozneje bo knjižica stala nekoliko več. Naročila naj se pošiljajo na

Uredništvo „Vrtčevo“,

v Lingarjevih ulicah, hiš. št. 1. v Ljubljani (Laibach).

Zaradi svečanosti srebrne poroke Njiju Veličanstev, presvitlega cesarja in cesarice, izdali bomo prihodnjo „Vrtčevo“ številko užé 20. aprila.

Izdatelj, založnik in urednik Ivan Tomšič. — Natisnila Klein in Kovač (Eger) v Ljubljani.